

Ajuntament de
Sant Vicenç de Castellet

L'orgànica al compostador

Manual de compostatge

torna a la terra el que és seu!

ÍNDIX

1. El compostatge, un procés natural	3
2. Per què compostar?	3
3. El compost, una alternativa a la química	4
4. Compostatge domèstic vs compostatge comunitari	4
5. El compostatge pas a pas	5
5.1 Eines i requisits inicials	5
5.2 Materials compostables	6
5.3 Instal·lació del compostador	9
5.4 Posada en marxa	10
5.5 Manteniment	10
5.6 Presa de dades	10
6. Extraure i aplicar el compost	11
6.1 Extracció	11
6.2 Aplicació de compost	12
7. Preguntes freqüents sobre el compostatge	13
8. Problemes i solucions	14
9. Presa de dades	15

01 EL COMPOSTATGE, UN PROCÉS NATURAL

El compostatge no requereix tecnologia sofisticada. És un procés comparable a la humificació que té lloc de manera natural en els substrats dels boscos humits. Es tracta d'un procés biològic de gran importància en el manteniment dels ecosistemes i de la vida del planeta, ja que permet tancar el cicle de nutrients, degradant la matèria orgànica i posant a disposició els elements minerals requerits pels vegetals.

Tradicionalment, el compost al nostre país ha sigut el munt de fem. Ajudant al procés amb voltejos regulars, es deixava fermentar i descompondre fins a obtenir un abonament idoni per als cultius. L'elaboració i maneig del compost naixia

de les experiències personals i del continu intercanvi d'informació entre llauradors.

Compostar significa sotmetre els residus orgànics a un procés de descomposició controlada en presència d'oxigen del qual resulta una substància orgànica rica en minerals, nutrients i microorganismes denominada compost. El compost és el responsable de la riquesa de nutrients, la correcta absorció de la llum i la humitat, la ventilació i el drenatge dels sòls, és a dir, de la seva qualitat i fertilitat.

02 PER QUÈ COMPOSTAR?

- 1 Perquè amb el compostatge es reciclen els residus, obtenint-se un material (compost) d'alt valor per a la fertilitat dels nostres horts i jardins. D'aquesta manera, amb les diferents formes de compostatge, es redueix la quantitat de residus que es depositen en abocador.
- 2 Perquè el compostatge domèstic és un tractament descentralitzat. La ciutadania s'implica directament en la gestió dels seus residus orgànics. S'evita el transport dels residus a llargues distàncies per al seu posterior tractament. D'aquesta manera, es redueix la contaminació ambiental ocasionada pel transport i, amb això, la nostra petjada de carboni.
- 3 Perquè el compost és un producte molt útil i beneficiós per a l'horta, el jardí i les nostres plantes a causa de les seves propietats fertilitzants i regeneradores de la sanitat dels sòls.
- 4 Perquè fa falta matèria orgànica per als sòls i el compost pot proporcionar-la. Els sòls rics en matèria orgànica tenen una bona estructura que facilita el desenvolupament de les arrels, millora la infiltració de l'aigua i redueix l'exposició a la compactació, l'erosió, la desertificació i els corriments de terres. A més, és una font d'aliments per a la fauna del sòl, contribuint a la seva biodiversitat i actuant també com a dipòsit de nutrients.

La Dada

"A Espanya es generen 1,29 kg de residus domèstics per habitant i dia" (INE, 2018).

Quasi la meitat dels residus correspon a matèria orgànica (44,06%). (Pla Nacional de Residus Urbans 2000-2006).

Per a evitar la seva degradació, es calcula que els sòls necessiten entre un 1 i un 2% de matèria orgànica més de la que tenen en aquests moments. (SoCo 2008).

03 EL COMPOST, UNA ALTERNATIVA A LA QUÍMICA INTENSIVA

L'agricultura intensiva està explotant els sòls extraient massivament les collites. Els continus conreus que airegen els sòls augmenten la velocitat de degradació de la matèria orgànica existent.

D'altra banda, el cultiu de vegetals que contenen pràcticament tota la seva biomassa en la part aèria, i que és utilitzada per al consum humà, no permet retornar a la terra els materials que va perdent. Però el més important és l'augment del risc d'erosió i la pèrdua de la capa fèrtil dels sòls. **Quant menor és el contingut de carboni orgànic en el sòl, menor capacitat d'infiltració d'aigua té i, per tant, està sotmés a un major poder erosiu de les aigües.**

Al seu torn, la utilització de fertilitzants químics solament mostra a curt termini la seva influència en el rendiment de les collites, però a llarg termini es reflecteix en una disminució dels rendiments agrícoles.

No obstant, amb el procés de compostatge, aconseguim donar un valor als bioresidus (residus alimentaris, de cuina, residus biodegradables de jardins i parcs,...) ja que s'obté un recurs, denominat compost, amb alt contingut en matèria orgànica que resulta molt beneficiós per al sòl i les plantes. Amb el reciclatge dels materials biodegradables i la seva incorporació en el sòl tanquem el cicle de la matèria i permetem que aquest continuï fèrtil i productiu al llarg del temps (economia circular).

La Dada

El procés de degradació del sòl comença amb la disminució de matèria orgànica en el sòl, augmentant la susceptibilitat d'aquest davant els fenòmens erosius.

En condicions semi-àrides aquest procés pot donar lloc fins i tot a fenòmens de desertificació.

04 COMPOSTATGE DOMÈSTIC VS COMPOSTATGE COMUNITARI

El compostatge és un **procés controlat de transformació biològica, aeròbica i termòfila de materials orgànics biodegradables** que dona lloc a un adob o esmena orgànica (definició inclosa al Reial Decret 506/2013, de 28 de juny, sobre productes fertilitzants).

El compostatge domèstic, és el tractament, mitjançant un procés de compostatge, dels materials orgànics biodegradables al propi domicili on s'han generat.

El compostatge comunitari, en canvi, és el tractament dels biorresidus generats per part dels veïns i veïnes en un espai comú i en un compostador comunitari.

COMPOSTATGE DOMÈSTIC

COMPOSTATGE COMUNITARI

05 EL COMPOSTATGE PAS A PAS

5.1 EINES I REQUISITS INICIALS

Per a l'elaboració de compost a casa, en primer lloc es necessita un espai per a poder col·locar el compostador preferiblement sobre la terra. D'aquesta manera, els organismes del sòl podran accedir fàcilment fins als materials que es volen compostar. A més, el sòl absorirà els possibles lixiviats que es puguin generar en el procés.

El procés de compostatge requereix una certa implicació per part de les persones usuàries. Es tracta d'un procés natural però també és necessari dur a terme un seguiment i manteniment del compostador; per la qual cosa serà indispensable la motivació personal.

Els materials bàsics necessaris per a realitzar compostatge són els anomenats a continuació:

1. Compostador

L'element bàsic i indispensable és el compostador, que podrà ser de diferents materials i grandàries depenent de la quantitat de residu disponible, les necessitats de fertilització orgànica de la parcel·la i la implicació de les persones usuàries en el procés de compostatge.

2. Airejador

És l'eina per a l'airejat i volteig de la mescla.

3. Termòmetre

És l'eina per a controlar la temperatura del material a l'interior del compostador.

4. Cubell

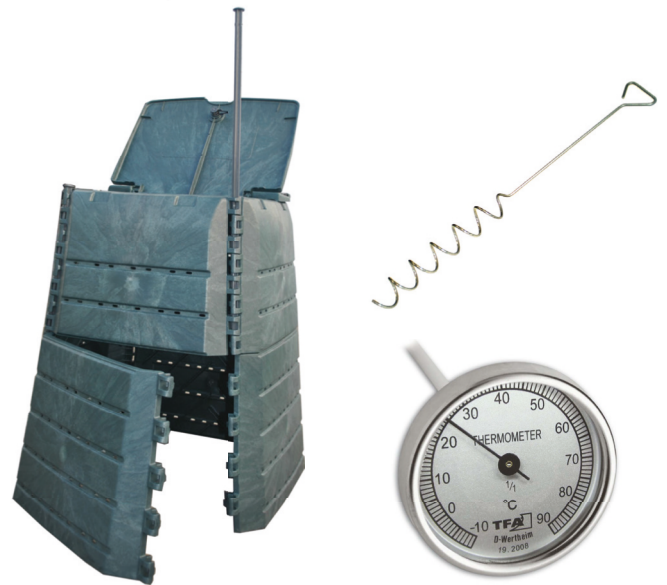
Element per a separar correctament els bioresidus a casa.

5. Sedàs

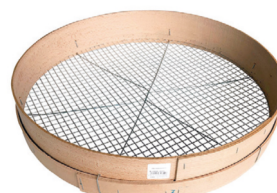
És l'eina per a garbellar el compost una vegada el procés ha finalitzat.

7. Altres eines

Pala, guants, tisores, regadora...etc.

Exemple de compostador modular utilitzat per al compostatge domèstic.

5.2 MATERIALS COMPOSTABLES

Els materials que es poden compostar són aquells denominats bioresidus. Segons defineix la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, els bioresidus són residus orgànics i biodegradables generats en parcs i jardins així com en les cuines de les llars (restes d'aliments).

Els materials compostables es poden agrupar en dos tipus:

Fracció seca o marró:

Composta per materials amb una alta proporció de carboni. També es coneixen com a materials estructurants. Fonamentalment són les restes de jardí o poda. Aquest tipus de materials es composten més a poc a poc que els materials verds.

Fracció humida o verda:

Composta per materials amb una major proporció de nitrogen i aigua. Fonamentalment són les restes de cuina o d'horta. Són materials que es degraden fàcilment i acceleren el procés de compostatge.

Perquè el procés de compostatge es desenvolupi adequadament és necessari barrejar aquests dos tipus de materials en determinades proporcions. La proporció recomanada és d'1 o 2 parts de materials verds per cada part de materials marrons.

Recomanem tindre sempre disponible una mica de material marró a l'inici del compostatge (com a fulles seques o restes de poda) per a anar compensant les aportacions de materials verds (com a residus alimentaris) que generalment són els que més abunden. Amb el temps no serà necessari aportar tanta quantitat de material estructurant ja que a causa de la seva lenta descomposició romandran en el compostador més temps, mentre la resta de materials nitrogenats es van compostant molt més ràpid.

Els materials a compostar han de tindre una grandària no massa gran perquè la superfície d'actuació dels microorganismes permeti desenvolupar el procés de compostatge adequadament. Es recomana triturar o tallar els materials secs i llenyosos per a no incorporar branques majors de 10 cm de longitud i 2-3 cm de grossor. Els materials verds no sol ser necessària la seva trituració prèvia a causa de la seva petita grandària i a les seves propietats degradatives.

Materials considerats “Marrons o secs”

Branques petites

Fulles seques

Restes de poda

Virutes de fusta

Serradures

Palla

Paper de diari*

Cartó triturat*

Closques de fruits secs

Closques d'ou

Pinyols de fruita

Pinyes

Materials considerats “Verds o humits”

Restes vegetals de cuina

Restes de fruita

Pasta o arròs bullit

Aliments fets malbé
o caducats

Flors fresques

Restes verdes de poda o plantes

Restes de collita

Gespa

Fulles fresques

Males herbes

Marro de café i restes d'infusions

Restes de carn, peix, marisc,...

*Millor dipositar-los en el contenidor de recollida selectiva de paper i cartó

Afegir en petites quantitats

Productes làctics

Productes greixosos

Paper de cuina, tovallons, filtres de café

Pa

Ossos i espines triturats

Cartó sense tinta trossejat

Restes de cabells i pèl d'animals

Fils naturals

Restes amb vinagre o oli cru

EXEMPLES DE MATERIALS COMPOSTABLES: RESTES DE BIORESIDUS DE CUINA

Restes de fruita

Restes de verdura

Closques d'ou

Restes de peix

Restes de carn

Marro de cafè i infusions

Restes de marisc

Taps de suro

Closques de fruits secs

EXEMPLES DE MATERIALS COMPOSTABLES: RESTES D'HORT I JARDÍ

Restes de poda

Poda triturada

Fulles seques

EXEMPLES DE MATERIALS NO COMPOSTABLES

Paper-cartó

Envasos lleugers

Vidre

Altres residus no reciclables

MATERIALS COMPOSTABLES: COMPTA AMB...

Branques de coníferes: són massa àcides i desprenen resines tòxiques que en ralenteixen el procés.

Gespa: generalment la gespa és massa humida. Es recomana introduir en el compostador en fines capes i quantitats petites.

Plantes tractades amb pesticides o molt malaltes: es recomana no afegir plantes malaltes ni tractades amb pesticides o plaguicides. S'ha de ser conscient que el que s'introdueix en el compostador es converteix en compost i eventualment s'utilitzarà per a fertilitzar plantes que produeixen aliments.

Pells de cítrics i de pinya: si s'acumula gran quantitat pot donar problemes d'acidificació del substrat.

Conquilles, closques de fruits secs, closques d'ou, ossos, taps de suro: són de descomposició molt lenta i poden aparèixer en el compost final tal i com s'aporten (no té cap efecte advers, tot i que pot ser incòmode o no desitjable). Important triturar abans d'aportar.

Tomàquet: les llavors del tomàquet tenen gran persistència. Si no s'assoleixen altes temperatures durant períodes de temps llargs, és possible que neixin inesperadament tomàquets en els llocs on s'aplica el compost. Això té l'avantatge que obtindrem plantes de tomàquet per a la següent temporada.

5.3 INSTAL·LACIÓ DEL COMPOSTADOR

L'elecció del lloc idoni per a col·locar el compostador és important ja que, una vegada ple, resultaria molt laboriós canviar-lo de lloc. Alguns criteris per a triar el lloc són:

1. Proximitat a l'habitatge per a major comoditat a l'hora d'aportar els residus.
2. Condicions climàtiques del lloc. En zones d'hiverns freds serà millor evitar la "cara nord" i fins i tot aprofitar la vegetació a manera de "talla vents". En general resulten molt beneficiosos els arbres de fulla caduca: a l'estiu ens donaran ombra i humitat i a l'hivern deixarà passar el sol i l'aire amb més facilitat.

Una vegada seleccionat el lloc més adequat, es muntarà el compostador. Per a això també tenim alguns consells:

- **Si es tracta d'un habitatge de camp, pot resultar útil col·locar una reixa de malla en la part inferior per a evitar l'entrada de rosegadors o altres animals.**
- **Si el terreny és tou, es recomana "calçar" el compostador perquè no s'enfonsi en el terreny i facilitar posteriorment l'obertura de les portes per a treure el compost. Per a això, poden col·locar-se unes fustes o pedres en la zona del sòl que dona suport al compostador.**

5.4 POSADA EN MARXA

Per a començar el procés de compostatge es recomana preparar un “llit marró” abans de començar a aportar residus. Pot ser una mica de palla, fulles seques o branques xicotetes de poda triturada que donen una funció estructurant perquè la mescla estigui airejada. Després es pot començar a aportar les restes fresques de cuina i jardí.

Per a estimular i accelerar l'inici del procés es pot afegir una mica de fem madur, compost, humus de bosc o acceleradors de compostatge comercials. Aquests productes són rics en microflora bacteriana i per tant aportaran els microorganismes encarregats de la descomposició dels materials.

5.5 MANTENIMENT

Amb una bona organització, el manteniment del compostador no ens suposarà molta feina. Sobretot, resulta una activitat que pot realitzar-se quasi sense atenció seguint unes normes bàsiques.

Aportació de materials

De manera contínua s'aniran aportant tots els materials orgànics del domicili, del jardí o de l'horta. Procurarem triturar o trossejar les restes amb tisores de jardí o biotrituradora. Es recomana enterrar les restes fresques amb material que ja porti temps compostant. Així entraran en contacte amb els materials madurs amb abundància de microorganismes descomponedors, la qual cosa aportarà major rapidesa al procés.

Volteig o airejat

Si la mescla de compost té una estructura equilibrada, l'aire podrà entrar a l'interior del munt més fàcilment que en un munt de compost compactat o saturat en aigua. Es notarà en remoure si la mescla és esponjosa. Amb temperatures elevades també és superior la necessitat d'oxigen, per la qual cosa caldrà prestar especial atenció en dies calorosos d'estiu o en els moments d'aplicació de grans volums de residus.

Reg

El compost sempre ha d'estar humit perquè puguin desenvolupar-se els microorganismes. No obstant, un excés d'aigua pot provocar una compactació dels materials i podent produir males olors. Es recomana primer remoure i homogeneïtzar la mescla per a veure la humitat real del compost, ja que pot estar sec en la superfície però molt humit a l'interior. Sempre serà millor regar amb aigua temperada per a no provocar un “xoc” als microorganismes. També poden aprofitar-se els dies de pluja obrint una mica la tapa del compostador. L'aigua de pluja té moltes propietats beneficioses.

5.6 PRESA DE DADES

Mitjançant la presa de dades podem comprovar la bona evolució del procés de compostatge.

Temperatura

Per l'evolució de la temperatura es pot jutjar l'eficiència i el grau d'estabilització al qual ha arribat el procés, ja que existeix una relació directa entre la temperatura i la magnitud de la degradació de la matèria orgànica. Així mateix, existeix una relació directa entre la degradació i el temps durant el qual la temperatura ha sigut alta.

Es mesura mitjançant la utilització d'un termòmetre. La temperatura es pot prendre en 3 punts diferents: en el centre del compostador (teòricament el lloc més actiu, o de major temperatura), en la zona de transició (teòricament no és un lloc tan actiu, amb menor temperatura) i per últim al costat de les parets dels compostadors (teòricament el lloc més fred).

Humitat

Sent el compostatge un procés biològic de descomposició de la matèria orgànica, la presència d'aigua és imprescindible per a les necessitats fisiològiques dels microorganismes, ja que és el mitjà de trans-

port de les substàncies solubles que serveixen d'aliment a les cèl·lules i dels productes de rebuig de les reaccions que tenen lloc durant aquest procés.

Medició de la humitat

Per a determinar la humitat, cal utilitzar la "tècnica del puny tancat", que consisteix a introduir la mà en la pila, traure un grapat de material i obrir la mà. El material ha de quedar endurit però sense escórrer aigua. Si corre aigua, s'ha de voltejar i/o afegir material assecant (serradures o palla). Si el material queda solt a la mà, llavors s'ha d'afegir aigua i/o afegir material fresc (restes d'hortalisses o fruita).

Compactació

La compactació està relacionada amb la humitat i amb l'aportació d'estructurant. Aquest paràmetre s'analitzarà a simple vista, mitjançant el volteig del compostador.

Altres dades

Es poden anotar un altre tipus de dades com pot ser el nombre de voltejos setmanals, nombre de vegades que s'haja regat el compostador, temperatura ambient, etc.

06 EXTRAURE I APLICAR EL COMPOST

6.1 EXTRACCIÓ

En compostadors domèstics, l'extracció de compost es realitzarà normalment una vegada a l'any. En general, una bona època pot ser a la primavera, on necessitarem adobar les nostres plantes, jardí o horta. A més, poden separar-se els tipus de compost per a diferent aplicació.

Per a facilitar la manipulació del compost, podrem forçar primer una pèrdua d'humitat, ja que generalment el compost tendeix a eixir humit. Per a això triarem, sempre que es pugui, una setmana amb un bon pronòstic de temps: assolellat, i absència de pluja. Durant el dia pot obrir-se la tapa superior i/o lateral del compostador perquè la humitat es vagi evaporant amb la calor.

Una vegada lleugerament dessecat el compost, obrirem el compostador i traurem la part inferior, deixant les restes fresques recentment aplicades en el compostador. Una vegada extret el compost, pot separar-se la fracció més grossa amb un sedàs. Els grumolls que queden atrapats en el sedàs seran aportats de nou al compostador.

Poden separar-se també el compost més fi del més gros amb diferents sedassos, segons la grandària del gra. Es distingeix entre compost jove o fresc, compost madur i compost vell o humus, sent aquest últim més fi.

Consells pràctics

- o Pot resultar pràctic dessecar el compost al sol abans de manipular-lo.
- o El compost semi-fresc i humit serà excel·lent per a aplicar en els escocells d'arbres fruiters o com embuatat. Mai remourem amb la terra per a afavorir que es finalitzi el procés de compostatge amb presència d'oxigen.
- o Si abunden els microorganismes, el compost pot estendre's en el sòl perquè els ocells es mengin les larves i insectes.

Color i aspecte:

El color ha de ser entre marró fosc i negre. No s'han de reconèixer les restes inicials. Tanmateix, és normal que apareguin restes petites de closques d'ou o materials més durs. Aquestes restes poden aplicar-se amb el compost o garbellar-se i tornar a introduir al compostador.

Olor:

No ha de fer mala olor. Un bon compost fa olor de terra de bosc.

Humitat:

Agafant un grapat de compost i apretant-lo es pot comprovar el contingut en humitat del compost. Si és correcta s'humitejarà la mà però no regalimarà.

Temperatura:

Si al tacte la temperatura del compost és més elevada que la temperatura ambient significa que encara s'està compostant.

6.2 APLICACIÓ DE COMPOST

L'aplicació del compost ve determinada per la fase de maduresa del compost, el tipus de sòl i les necessitats dels vegetals. Sempre s'intentarà aprofitar el compost en la fase més apropiada depenent de l'aplicació que volem donar-li.

Existeixen diferents tipus de plantes segons les seves necessitats de matèria orgànica. Això influeix en les dosis d'aplicació.

Plantes voraces: Bledes, carxofes, card, carbassó, carbas-sa, blat de moro, patata, cogombre, pebrot, tomàquet, meló d'alger, meló, api, espinacs, cols, porros.

Plantes mitjanament exigents: Escaroles, enciams, pastanaga, remolatxa, faves, pèsol, espàrrecs, julivert.

Plantes poc exigents: Hi ha plantes que no necessiten compost o fins i tot si se'ls hi aplica compost fresc podrien arribar a ser perjudicades. Aquestes plantes són: alls, cebes, fabes, creixens, cols de Brusel·les, canonges, endívies, naps.

	Compost jove o fresc	Compost madur	Compost vell o humus
Temps de compostatge	Entre 3 i 6 mesos	Entre 6 mesos i 1 any	Més d'1 any.
Característiques	Molt humit (80%). Es reconeixen els materials inicials. Presència de microorganismes. Color variable i olor de descomposició.	Mitjanament humit (40%). Pràcticament no es reconeixen les restes inicials. Presenta gran quantitat de microorganismes i cucs de terra. Color fosc i olor a terra de bosc.	Sec (15%). No es reconeixen els materials inicials. Color molt fosc, homogeni i fi (>10 mm). Absència d'olor.
Usos recomanats	Com a encoixinat sobre el terra. Mai barrejar o enterrar. Pot col·locar-se damunt una capa de palla o material marró per a protegir del sol.	Sobre la terra o barrejat en les capes superiors del sòl.	Pot barrejar-se amb la terra i utilitzar-lo de substrat. També pot diluir-se en aigua la fracció més fina i aplicar-se després d'un període de maceració com a adob líquid.
Restricció i beneficis del seu ús	Amb restricció degut a l'efecte inhibidor de creixement a curt termini. Molt beneficiós per a sòls pedregosos, arenosos i calcaris. Activador biològic del sòl. Efecte a llarg termini.	Sense restricció. Molt beneficiós per a sòls argilosos. Activador biològic del sòl i aportació immediata de nutrients. Efecte a curt i llarg termini.	Sense restricció. Molt útil per a planters o tests. Efecte de fertilització immediatament.
Aplicació	Plantes voraces: 3-6 kg/m ² . Arbres i fruiters: 2-6 kg/arbre	1-3 kg/m ² . Plantes voraces 3-6 kg/m ²	1-3 kg/m ² . Plantes voraces 3-6 kg/m ² 20-40% volum de substrat. Maceració de 1 kg en 1 litre d'aigua. 800 gr/tests. 2-5 kg/m ² en gespa.

07 PREGUNTES FREQUENTS SOBRE EL COMPOSTATGE

Poden afegir-se restes de carn i peix?

Igual que altres restes orgàniques, **poden afegir-se al compostador, però amb cura**. Si el compostatge no es realitza correctament, pot generar problemes i dificultats en el procés de compostatge. Però quan s'ha adquirit l'experiència suficient, no hi ha cap inconvenient a afegir aquests residus; fins i tot provoquen la ràpida elevació de temperatura, la qual cosa és beneficiós.

Els cucs i larves del compost són perjudicials?

Si en el compost apareixen cucs, larves, petits escarabats etc., **no és problema, perquè són els macroorganismes encarregats de triturar i processar el material**. Generalment apareixen en el període de maduració del compost. Si a l'hora d'aplicar el compost ens preocupa que puguin atacar la collita o contaminar el sòl, n'hi ha prou amb deixar el compost estès un parell de dies. Serà un aliment deliciós per als ocells.

És necessari utilitzar acceleradors biològics?

No és necessari. En primer lloc caldrà assegurar-se que el compostatge s'està desenvolupant correctament (humitat, mescla de materials etc.), sent això el més important. Si es vol accelerar el procés poden afegir-se preparats comercials, humus de bosc, compost madur o fem. Però aquestes substàncies no són miraculoses i hi haurà moments en els quals serà molt difícil estimular el compostatge; per exemple, a l'hivern. També poden preparar-se receptes "bioactivadores" a base de sucre dissolt o extractes de plantes amb diferents propietats.

Amb el compostatge s'eliminen les llavors?

Amb les altes temperatures que s'aconsegueixen en el procés de compostatge, s'eliminen les llavors i es produeix una higienització del producte. Amb les feines de volteig, tots els materials haurien de passar pel centre del compostador on el material està compostant, ja que és el lloc on s'aconsegueixen majors temperatures. Si el procés no es desenvolupa adequadament, caldrà controlar els paràmetres del procés o afegir més quantitat de material per a aconseguir l'elevació de la temperatura.

El compost té metalls pesants?

Cal tindre en compte que els anomenats "metalls pesants" són oligoelements que les plantes també necessiten per a la seva nutrició, encara que en menor quantitat que els elements essencials. Per això, una petita dosi d'aquests elements, és beneficiosa per als cultius. **El compost domèstic té nivells molt baixos en metalls pesants**: sempre per sota dels límits legals establerts i generalment corresponent a la categoria comercial A (que no té restricció d'ús i pot aplicar-se en Agricultura Ecològica).

08 PROBLEMES I SOLUCIONS

Problema	Causa	Solució
Material molt humit al interior del compostador.	Excés de reg o d'entrada d'aigua de pluja.	Voltejar el material (amb l'airejador, una forqueta o pal).
Material molt sec i no disminueix de volum.	Ambient molt sec.	Regar el material del compostador de manera uniforme.
	Aportació en excés de materials molt secs.	Afegir materials amb un major contingut en aigua, com per exemple, caldos i restes de fruites i hortalisses.
	Abandó del compostador.	Treure el material de l'interior del compostador, afegir materials frescos i voltejar.
Olor a podrit.	Falta d'oxigen i/o excés d'humitat.	Treure el material de l'interior del compostador, voltejar-lo bé i mesclar-ho amb materials secs.
Olor a amoníac.	Aportació en excés de material amb un alt contingut en nitrogen.	Treure el material del compostador, voltejar-lo bé, mesclar-ho amb materials secs. Tornar a introduir la mescla en el compostador.
	Excés d'humitat.	
La temperatura del compostador és baixa.	El nivell d'ompliment del compostador és baix.	Afegir més quantitat de restes de menjar o del jardí fins a aconseguir les parts del compostador.
La temperatura del compostador és baixa i està humit.	Excés d'humitat	Voltejar el material de l'interior del compostador i afegir materials secs.
La temperatura del compostador és baixa i està sec.	Falta d'humitat.	Regar el material i remoure.
Moltes mosques al voltant del compostador.	Restes de menjar a la vista, sense cobrir.	Cobrir bé el material amb restes seques o amb terra.
	Excés d'humitat.	
Es veuen larves blanques a l'interior del compostador.	Larves de mosca comuna.	Reduir la humitat del material, remouent-lo en profunditat els dies que no plougui.
Presència de formigues	Restes de menjar encara frescos.	Voltejar el material i afegir aigua i materials humits.
	Poca humitat del material.	
Presència de ratolins.	Restes de menjar encara frescos.	Retirar les restes de menjar frescos, voltejar i cobrir.
Presència de caragols i/o llimacs.	Elevada humitat del material o de la zona en la qual està col·locat el compostador.	Voltejar el material i afegir materials secs.

5.6 PRESA DE DADES

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

DATA:				
Temperatura	Humitat	Compactació	Reg	Volteig
Altres dades				

Ajuntament de
Sant Vicenç de Castellet

L'orgànica al compostador

Manual de compostatge

torna a la terra el que és seu!